

ΕΥΓΕΝΙΟΥ Ο'ΝΗΑ : «Πόθοι κάτω
ἀπ' τις λεύκες». Δράμα σὲ 3 πράξεις.

Πρὶν πῶ τὴν ἰδέα μου γιὰ τὸ ἀνε-
θεσμία τοῦ ἔργου στὴν κρατική μας
σκηνή, θάθελα νὰ πῶ δυὸ λόγια γιὰ
τὸ ἴδιο τὸ ἔργο.

Πολλὲς φορές εἶνε κάτι πράγματα στὴ
ζωή, πὸν μιὰ φορά νὰ τὰ δεῖς σοῦ μέ-
νουνε ἀνεξάλειπτα στὸ νοῦ. Κάτι πα-
ρόμοιο εἶνε καὶ τὸ ἔργο τοῦτο τοῦ
Ο'Νήλ. Γεμάτο ρεαλισμὸ καὶ ποιησὴ,
γεμάτο ἔμνο στὴν ἀγάπη. Μπροστὰ σ'
αὐτὴν κάθε ἄλλο πάθος ἀνθρώπινο ὑ-
ποχωρεῖ, κάθε ἀνώτερο αἶσθημα ὑπο-
κύπτει. Γιὰ τὴν ἀγάπη τους οἱ ἥρωες
ποῦ θυσιάζουνε τὸ ἀτομικὸ τους συμφέ-
ρο, σκοτάνουνε, ἀν καὶ γνωρίζουν
πὸς ἔτσι παραβαίνουν κάθε ἥθικο νό-
μο. Βλέπεις χαρακτήρες σκληροὺς καὶ
ἀπερήρατους γιὰ ὅ,τι κατώρθωσαν κι'
ἄλλους ἀπολιμούς, ἀνίκανους, ἀποτυχη-
μένους πὸν τραβάνε στὴν τύχη στὴ
χώρα τοῦ χρυσωριού, στὴν Καλλιφορ-
νία. Καὶ τὸ τέλος εἶνε ὁ λυτρωμὸς. Ὁ
καθένας τραβάει τὸ δρόμο πὸν χαρα-
ξάν οἱ πράξεις του. Τέτοιο εἶνε τὸ ἔρ-
γο πὸν ἀνεβάστηκε μὲ ἀραστή εὐθυμεί-
θησία ἀπ' τὸ κρατικὸ μας θέατρο, δι-
νοντάς μας ἔτσι τὴν εὐχαρίστηση νὰ
γνωρίσουμε ἕνα μεγάλο συγγραφέα τοῦ
Νέου Κόσμου. Ὅσο γιὰ τὰ σκηνικά,
ἔξυπνα καὶ καλοβαλμένα, ἀν καὶ τὰ
δικαιώματα τοῦ πέτρινου στατιοῦ λίγο
στενόχωρα γιὰ τὴ λεύτερη δράση τῶν
ἡθοποιῶν.

Ἄπ' τοὺς τελευταίους πὸν καλοὶ ὁ
ι. Βεάσης μὲ τὴν κ. Παζινοῦ -- πὸν
πρὶν ἀπὸ κάμποσα χρόνια μαζί μὲ τὸν
ι. Μινωτὴ εἶχαν προτανεβάσει τοὺς
Πόθους κάτω ἀπ' τις λεύκες». Γιὰ

τὸν κ. Γληνὸ πὸν σὲ στιγμὲς-στιγμὲς
ἦταν ἀφρακτος λέμε πὸς εἶχε κάποια
μονοτονία στὴ φωνή του. Οἱ χαρα-
κτηριστικοὶ ρόλοι τοῦ Σῆμ καὶ Πέπερ
ἐρημνεύτηκαν χαριτωμένα ἀπὸ τοὺς
κ. κ. Δεστούνην καὶ Γυλιάνο.

Μακάρι νὰ φεύγαμε πάντα τόσο εὐ-
χαριστημένοι ἀπὸ τὰ ἔργα πὸν βλέ-
πουμε.

Νίκος Τέχνης